

Video : Homonieme hemianopsie

Stationsgeluid

Het videofilmje werd volledig in eerste-persoonsperspectief gedraaid.

Een persoon stapt uit een trein. Hij ziet wachtende reizigers op het perron.

Hij zoekt naar een trap, maar ziet er maar de helft van: zijn gezichtsveld is beperkt tot 50%. Hij gaat naar boven.

Hij komt in een grote ruimte en stopt even voor het bord met de vertrekuren van de treinen. Hij ziet enkel het linker gedeelte van het grote bord.

Hij begeeft zich naar een krantenwinkel, stapt binnen, wendt zich naar de afdeling met de toeristische gidsen. Hij neemt een gids over Brussel. Niet gemakkelijk: zonder het hoofd te draaien ziet hij zijn rechterhand niet eens. Hij begeeft zich naar de kassa.

De winkelier: "Goeiedag, bonjour".

De persoon legt de gids op de toonbank.

De winkelier: "Vier euro, alstublieft".

De persoon overhandigt een bankbriefje; de verkoper neemt het in ontvangst. De persoon ziet amper dat de winkelier hem wisselgeld aanbiedt.

De persoon staat nu voor richtingsaanwijzingen waarvan hij slechts de helft ziet. Hij gaat naar de uitgang op een roltrap en komt op straat uit, net voor voorbijgaand verkeer.

Hij staat aan een voetgangersoversteekplaats en kijkt naar links en naar rechts alvorens over te steken. Met zo'n beperking van het gezichtsveld is het extra opletten geblazen!

Bij de aankomst aan de overkant van de straat kijkt hij naar zijn plan, maar het is niet makkelijk omdat hij er maar een deel van ziet. Hij stapt richting stadscentrum.

Hij omzeilt grote rotsblokken die op het voetpad werden geplaatst en die hij amper had opgemerkt. Hij wandelt door een éénrichtingsstraatje, loopt een postkaartenwinkel voorbij, ontwijkt met moeite allerlei hindernissen en ook wegenwerken die de straat versperren. Hij kijkt naar toeristische borden waarvan een gedeelte zichtbaar is en wandelt verder in de richting van de Grote Markt.

Op de Grote Markt maakt een groepje toeristen foto's. Hij kijkt kort in de richting van de spits van de toren van het stadhuis, maar ziet deze bijna niet.

Hij neemt zijn GSM en wil iets opzoeken in een bestand: onbegonnen werk met zo'n beperkt gezichtsveld.

Hij wandelt door en komt zodoende bij Manneken Pis. Onderweg ontweek hij nipt een versperring en kijkt nu naar het bord met de straatnaam, maar kan het maar gedeeltelijk lezen. Hij stopt aan een rood licht voor een voetgangersoversteekplaats en steekt over wanneer het licht op groen komt te staan. Voor het beeld van Manneken Pis komt hij een groepje jonge toeristen tegen die mekaar fotograferen.

Plots staat voor hem een man met een rugzak die hem een hand reikt. Hij herkent hem niet en had hem zelfs niet zien naderen.

Einde van het videofilmpje